

Дацюк Вікторія Вікторівна,
аспірант кафедри соціальної і гуманітарної політики,
Національна академія державного управління при Президентові України,
м. Київ
ORCID 0000-0003-0197-1530

УДК 616.98:578.828 ВІЛ.000.32:316.647.82

doi: 10.34213/ap.19.01.28

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА ДОСЛІДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ СТИГМИ ТА ДИСКРИМІНАЦІЇ ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ/ХВОРИХ НА СНІД

Розглянуто роль системного підходу як методологічної основи дослідження механізмів функціонування публічної політики у сфері протидії стигми та дискримінації ВІЛ – інфікованих/хворих на СНІД. Показано, що використання системного підходу при проведенні досліджень дозволяє розглядати публічну політику в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих як цілісний системний об'єкт з певними властивостями, що складається з багатьох елементів. При цьому складовими елементами в цієї системі виступають інструменти публічної політики, стигма та дискримінація, ВІЛ-інфіковані, засоби реалізації протидії стигматизації та дискримінації. Встановлено взаємовідношення та підпорядкованість цих складових елементів. Доведено, що використання системного підходу є необхідною умовою та ключовою ланкою при проведенні досліджень щодо з'ясування механізмів функціонування публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих / хворих на СНІД.

Ключові слова: публічна політика, методологія, системний підхід, стигма та дискримінація, ВІЛ.

Постановка проблеми. Демократичні процеси в Україні, що відбуваються останнім часом, дали потужний імпульс становленню та розвитку громадянського суспільства. Ці процеси не могли не сказатися на процесах взаємодії влади та суспільства. Європейський напрямок розвитку країни диктує необхідність публічності суспільних процесів та задає вектор включення громадських інституцій у прийнятті та виробленні державно-управлінських рішень щодо соціально-важливих питань. Нові умови функціонування державних процесів, активного включення громадськості до вирішення суспільно значущих питань спонукало пошук сучасних демократичних інструментів розв'язання комунікаційних взаємовідносин між всіма суб'єктами державно-організму.

Саме таким сучасним інструментом вирішення соціально значущих проблем стала публічна політика. Необхідно зазначити, що функціонування публічної політики можливо лише за умови демократичного устрою держави. Можуть заперечити, що в деяких автократичних державах теж є ознаки публічності, зокрема, функціонують медіа, в яких навіть іноді висвітлюються проблемні питання. Але ці прояви "публічності" за своєю суттю не є публічними тому, що насправді не відображають суспільну думку щодо даної проблеми. В таких соціумах громадськість відсторонена від прийняття рішень і ніяк не може впливати на владу. За відсутності демократії порушено взаємодію влади та громадськості. Інформаційні потоки спрямовані лише в один бік. За таких умов – відсутності публічності прийняття рішень та контролю за їх виконанням з боку громадськості – неможливо ефективно вирішення суспільно значущих питань.

Саме назріли системні проблеми, неефективність та застарілість існуючих методів вирішення суспільно значущих питань, спонукали до пошуку нових, сучасних, ефективних та демократичних методів управління суспільним

© Дацюк В. В., 2019

життям. Саме життя потребувало змін та кинуло виклик старому адміністративному механізму управління. Публічна політика, як новий, сучасний, ефективний метод виявлення, аналізу та розв'язання суспільних проблем, прийняла цей виклик та почала активно обговорюватися та досліджуватися українським науковим суспільством.

Процес дослідження публічної політики та впровадження її в життя суспільства є складним та багатогранним. Виходячи з цього, дослідження кожної проблеми потребує пильної уваги, виявлення особливостей та індивідуалізованого підходу щодо пошуку її вирішення. Саме такою, досить непростою, делікатною та болючою проблемою для українського суспільства, є проблема стигматизації та дискримінації уразливих груп населення, зокрема ВІЛ-інфікованих.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стигма та дискримінація як ганебне соціальне явище може привести до ізоляції особи в соціумі. Причому, як зазначають А. М. Бойко із спів. стигма та дискримінація щодо ВІЛ-інфікованих є “основною перешкодою на шляху запобігання новим випадкам інфікування, надання належного догляду, підтримки і лікування та зменшення наслідків епідемії” [9]. На жаль, негативне ставлення до людей, що живуть з ВІЛ, достатньо характерні для українського суспільства [4; 9].

Відсутність чітких механізмів подолання стигми та дискримінації щодо ВІЛ-інфікованих на національному, державному, міському рівнях з одного боку, та стрімке зростання захворюваності та збільшення ВІЛ-інфікованих з іншого, призвело до поширення та загострення цих процесів в українському суспільстві. Проблема стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих необхідно розглядати як таку, що несе загрозу національній безпеці. Це пов'язано з тим, проблема стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих не тільки важким тягарем лягає на систему охорони здоров'я та соціального захисту, не тільки потребує значних фінансових витрат та негативно впливає на економічний розвиток держави, але і створює нездорову атмосферу в суспільстві. Це обумовлено також і тим, що більшість ВІЛ-інфікованих – це люди репродуктивного, а значить працездатного віку. Дійсно, наукові дослідження свідчать, що у віковій групі 25-49 років перебуває від 58,1 % до 72 % ВІЛ-інфікованих в Україні [5]. Причому, за даними Центру громадського здоров'я МОЗ України в 2017 р. в Україні на вікову групу 25-49 років припало 81,4 % нових випадків інфікування ВІЛ.

Зараз в українському суспільстві тільки розпочався процес усвідомлення небезпеки стигматизації та дискримінації, зокрема, ВІЛ-інфікованих. Таке ганебне явище як стигматизація аж ніяк не сприяє розвитку країни та формуванню демократичних та загальногуманістичних цінностей.

Необхідно чітко розуміти, що ефективна боротьба та вирішення проблеми стигматизації та дискримінації потребує значних зусиль не тільки влади, але і суспільства взагалі. Необхідною умовою успіху щодо вирішенню суспільно значущих проблем, зокрема, проблеми стигматизації та дискримінації, є залучення всього суспільства в цей процес. Причому боротьба зі стигмою та стигматизацією не повинна обмежуватися лише сферою охорони здоров'я. Досягнення успіху можливо лише за умов системного комплексного підходу, з залученням усіх зацікавлених акторів цієї проблеми – владних інституцій, громадського та приватного сектору. Консолідації органів державної влади, приватних установ та громадського сектору є одним із факторів формування адаптації ВІЛ-інфікованих та їх інтеграцію в соціальне життя.

В цьому контексті публічна політика може виступити як ефективний інструмент менеджменту та успішного розв'язання проблеми стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД. Публічна політика яка сфокусована на суспільно значущих проблемах, що потребують вирішення, є невід'ємною складовою політичного процесу демократичного розвитку держави. Публічна політика, як ознака демократичного процесу, на думку Д. Гоу, слугує, а не керує [12]. Саме в цьому випадку ефективність та відповідальність публічної політики буде найбільшою, а менеджмент проблем, на вирішення яких вона спрямована, буде оптимальним.

З іншого боку, саме публічна політика сама є джерелом не тільки розв'язання, але і визначення суспільно значущих проблем. Л. Ніковська зазначає, що необхідною умовою ефективного функціонування публічної політики є прозорість, відкритість, підзвітність, а також участь громадськості [6]. Саме такі умови необхідні для вирішення проблеми стигми та дискримінації ВІЛ-інфікованих.

Зазначена вимагає попередження таких суспільних явищ, як стигма та дискримінація. В умовах реформування України це потребує розробки стратегічного бачення подолання проблеми у соціумі, що повинно формуватися на принципах публічної політики.

Публічна політика не тільки як наукова дисципліна, але і як дієвий інструмент може сприяти боротьбі зі стигмою та дискримінацією щодо ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД. Але процеси публічної політики в цієї сфері, механізми їх функціонування та впровадження потребують глибокого вивчення закономірностей і тенденцій їхнього розвитку. З іншого боку, коректні та ефективні дослідження, зокрема, дослідження механізмів функціонування публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД можливі лише при використанні відповідного методологічного забезпечення. У той же час питання значимості різних методологічних підходів, зокрема, системного підходу в дослідженні публічної політики як інструменту подолання стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД залишилося поза увагою науковців.

Мета статті полягає в з'ясуванні ролі системного підходу в дослідженні публічної політики у сфері протидії стигми та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД.

Виклад основного матеріалу. Демократичні процеси, європейський вектор проведення соціально-економічних реформ та розбудови сучасної Української держави, національне відродження потребують оновлення морально-етичних норм суспільства. В цьому плані подолання проявів такого ганебного явища, яким є стигматизація та дискримінація, зокрема, ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД грає вельми важливу роль. Сучасні виклики потребують сучасних ефективних відповідей. Саме тому, подолання стигматизації та дискримінації, зокрема, ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД можливо лише з використанням сучасних засобів.

Неможливо розв'язати важливу соціальну проблему стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД з використанням інструментарію публічної політики без проведення глибоких наукових досліджень. Проведення наукових досліджень дозволить вирішувати не тільки поточні проблеми, але і формувати перспективні заходи в цієї сфері. Подолання стигматизації та дискримінації, зокрема, ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД сприятиме політичній культурі суспільства, розвитку гуманістичних та демократичних цінностей.

Саме тому особливості становлення, впровадження та функціонування публічної політики як інструменту менеджменту протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих потребують наукових досліджень. Але дослідження публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфекції потребує відповідного методологічного підходу.

Методологія – це вчення про метод пізнання об'єкта науки, це наука, що дозволяє розглянути об'єкт – предмет, явище, процес через призму філософського пізнання та суспільної діяльності. Е. Юдін вважає, що “у сучасній літературі під методологією часто розуміють, насамперед вчення про принципи побудови, форми і способи науково-пізнавальної діяльності. Методологія науки дає характеристику компонентів наукового дослідження – його об'єкта, предмета аналізу, завдання дослідження (або проблеми), матеріальних ресурсів, необхідних для вирішення завдання даного типу, а також формує уявлення про послідовність просування дослідника в процесі вирішення завдання” [11]. О. А. Адаменко вважає, що “використання різноманітних методів ... – опанування дійсності в процесі наукових досліджень” [1]. Причому, на думку О. А. Адаменко, методологія – це спеціальна наука, функцією якої є вивчення методів пізнання, що використовуються в процесі проведення наукових досліджень. Вона наголошує, що “методологія науки – вчення про принципи побудови, форми і способи наукового пізнання” [Там само]. Тому дослідження публічної політики й сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД повинні використовувати широкий спектр методологічних підходів.

Публічна політика як наукова дисципліна знаходиться на перехресті різних наукових сфер. Міждисциплінарні властивості публічної політики потребують використання багатого арсеналу методів її дослідження. Досягнення поставлених цілей, отримання наукового продукту, розв'язання проблем як результат проведеного дослідження можливо лише за умови використання всієї сукупності сучасних методів дослідження публічної політики. Як зазначають С. Телешун та співавтори, “сукупність методів ... дають можливість розкривати природу публічної політики, характеризувати її процеси” [8]. З полідисциплінарними та міждисциплінарними особливостями публічної політики також згоден і Ю. А. Подзолков, який зазначає, що методи дослідження публічної політики належать до соціології, психології і до економічної науки [7]. Саме тому з метою дослідження питань публічної політики щодо проблеми стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД можна застосувати багато дослідницьких методик, зокрема, використовувати комплексний та системний підхід, структурно-функціональний аналіз, інституціональний підхід, пошуково-бібліографічний метод, порівняльні дослідження, опитування та інші методи.

Для вивчення публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД, як окремого складного системного об'єкта, що має ознаки самоорганізації, самоуправління, саморегулювання та взаємодії з навколишнім середовищем використовується системний підхід. Серед всього різноманіття методик системний підхід, як метод дослідження, має ключове значення в дослідженні механізмів функціонування публічної політики у сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД.

За визначенням І. В. Блауберга, В. Н. Садовського, Е. Г. Юдіна системний підхід – напрямок методології наукового пізнання, в основі якого лежить

розгляд об'єкта як системи: цілісного комплексу взаємопов'язаних елементів); сукупності взаємодіючих об'єктів (Л. Берталанфі); сукупності сутностей і відносин (А. Д. Холл, Р. Е. Фейджин, Л. Берталанфі) [2; 3; 10; 11]. Системний підхід дозволяє розглядати об'єкт дослідження, з одного боку, як цілісну систему, а з іншого боку, як складову частину чогось більшого. Завдяки системному підходу на об'єкт дослідження можливо поглянути якби здалеку і з боку. Це дає змогу подивитися по іншому, як кажуть "свіжим незамиленим оком", що сприяє виявленню прихованих, невидимих не перший погляд властивостей досліджуваної системи. Проведення аналізу дослідження з використанням системного підходу сприяє виявленню взаємовідносин між окремими структурними елементами системи, яка досліджується. При цьому можливо встановити особливості функціонування як цілісного об'єкта, що досліджується, так і властивості його окремих складових. Також системний підхід дозволяє встановити співвідношення, підпорядкованість та причинно-наслідкові зв'язки між окремими складовими досліджуваного об'єкта як частин цілого. В той же час, системний підхід потребує розглядати об'єкт дослідження саме як систему.

При використанні системного підходу для дослідження публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих, системою є саме публічна політика в цієї сфері. Складовими елементами в цієї системі є: інструменти публічної політики, стигма та дискримінація, ВІЛ-інфіковані, засоби реалізації протидії стигматизації та дискримінації (рис. 1).

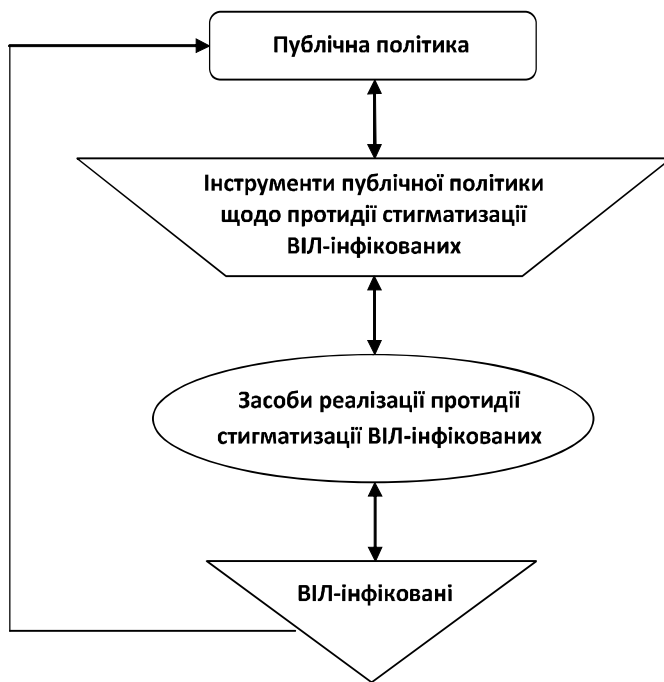

Рис. 1. Схема взаємовідносин та підпорядкованості складових елементів публічної політики у сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих

На рис. 1 представлено схему взаємовідносин та підпорядкованості складових елементів публічної політики у сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД. Як бачимо, ієрархічна побудова

публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації складається саме із публічної політики, яка впроваджується завдяки певним інструментам; досягнення цілей та вирішування проблеми здійснюється засобами реалізації протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих. Весь цей цілісний механізм зосереджений на людей, що живуть з ВІЛ.

Варто відзначити, що практично усі складові елементи системи взаємозалежні один від одного та функціонують за механізмом зворотного зв'язку. При цьому кінцевим бенефіціаром функціонування всієї системи є ВІЛ-інфіковані, які й повинні визначати публічну політику в цієї сфері.

Таким чином, використання системного підходу при проведенні дослідження щодо публічної політики у сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих дозволить бачити усю картину як цілісний системний об'єкт з певними властивостями, ієрархічною побудовою та зв'язками. Використання системного підходу дозволяє найбільш ефективно організувати проведення досліджень.

Системний підхід сприяє виявленню закономірностей і взаємозв'язків між елементами досліджуваної системи. Саме системний підхід спроможний правильно ставити завдання дослідження відповідно до його мети.

Системний метод надає кожному елементу системи певного відтінкового забарвлення, що забезпечує переплетення між собою елементів в системі. Все це дозволяє зрозуміти наскільки один елемент впливає на інший, чи можливе функціонування системи без певних елементів. У подальшому вимальовується картина побудови моделі об'єкта, що досліджується.

Публічна політика як об'єкт дослідження з позицій системного підходу, є динамічний об'єкт, що безперервно рухається та постійно взаємодіє з іншими елементами системи. Саме публічна політика як явище, завдяки якому здійснюється вплив пересічних громадян на прийняття соціально значимих рішень, отримує запит від громадськості, здійснює обробку отриманої інформації та видає рішення з урахуванням вимог громадянського суспільства. Саме так можна розглядати дослідження публічної політики у сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих з позицій системного підходу (рис. 2).

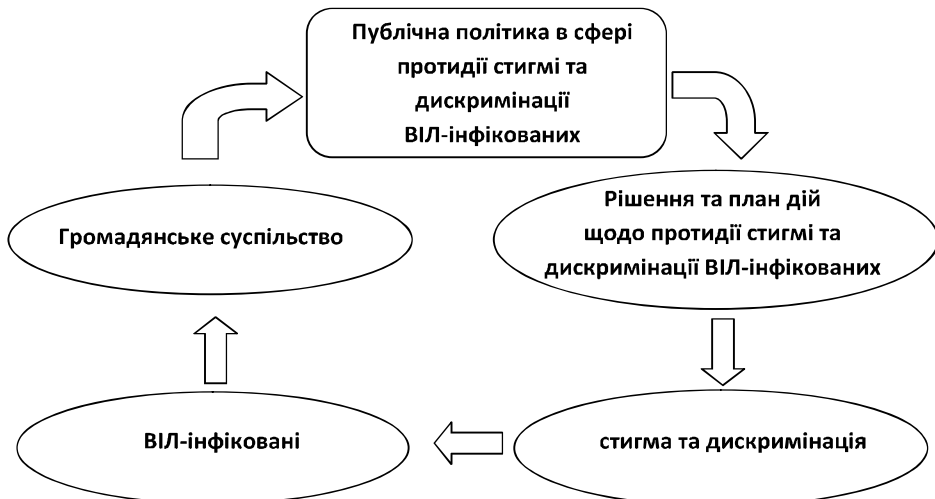

Рис. 2. Публічна політика в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих з позицій системного підходу

Таким чином, розгляд публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих з позицій системного підходу дозволяє виявити глибини механізми взаємодії її складових елементів між собою та із зовнішніми структурами, сприяє найбільш ефективному налагодженню її функціонування, впровадження та використання.

Висновки. В теперішній час в епоху глобалізованих процесів, сучасних викликів необхідна побудова не тільки нового пізнання таких соціальних явищ, як стигматизація і дискримінація щодо ЛЖВ, а і нових інструментів вирішення їх. Європейський напрямок розвитку країни задає вектор широкого включення громадських інституцій у прийнятті та виробленні державно - управлінських рішень щодо соціально - важливих питань. Використання публічної політики як сучасного, демократичного та ефективного інструменту розв'язання соціальних проблем може стати запорукою успіху в подоланні стигми та дискримінації щодо ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД. Дослідження механізмів функціонування публічної політики в цієї сфері потребує відповідного методологічного забезпечення. При цьому, використання системного підходу є необхідною умовою та ключовою ланкою при проведенні досліджень щодо з'ясування механізмів функціонування публічної політики у сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих / хворих на СНІД.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Ефективне використання всього інструментарію публічної політики в сфері протидії стигматизації та дискримінації ВІЛ-інфікованих/хворих на СНІД потребує проведення подальших об'єктивних та неупереджених досліджень з використанням широкого спектру методологічних підходів.

Список використаних джерел

1. Адаменко О. А. Методология персонифицированного исследования. *Наука і освіта*. 2010. № 7. С. 12–14.
2. Берталанфи Л. фон. Общая теория систем – критический обзор / ред. В. Н. Садовского, Э. Г. Юдина. Москва : Прогресс, 1969. С. 23–82.
3. Блауберг И. В., Юдин Э. Г. Становление и сущность системного подхода : монография. Москва : Наука, 1973. 274 с.
4. Буяджи Д., Семіта Т. К. Вразливі групи в контексті епідемії ВІЛ/СНІДу. Виклик та подолання: ВІЛ/СНІД та права людини в Україні : монографія. Київ : ПРООН в Україні, 2008. С. 24–32.
5. Миронюк І. С., Білак-Лук'янчук В. Й., Гудюк Н. А. Окремі особливості розвитку епідемії ВІЛ-інфекції/СНІДу в Закарпатській області України. *Здоров'я нації*. 2017. № 3 (44). С. 172–179.
6. Никовская Л. И. Публичная политика в современной России: между корпоративно-бюрократическим и гражданско-модернизаторским выбором : монография. URL: https://www.civisbook.ru/files/File/Nikovskaya_publ.pdf (дата звернення 16.03.2019).
7. Подзолков Ю. А. Публічна політика в Україні: нові принципи взаємодії влади та громадянського суспільства : дис. ... канд. політ. наук. Одеса, 2015. 200 с.
8. Телешун С. О., Ситник С. В., Рейтерович І. В. Сутність публічної політики: контекст політики та публічного управління. *Вісник НАДУ*. 2015. № 4. С. 23–30.
9. Формування толерантного ставлення до ВІЛ-позитивних дітей у системі шкільної та дошкільної освіти: посібник для проведення тренінгу / А. М. Бойко, О. В. Дудіна, Г. О. Притиск, О. С. Брижовата, О. В. Єресько, О. А. Виноградова. Київ, 2013. 120 с.
10. Холл А. Д., Фейджин Р. И. Определение понятия системы. Исследования по общей теории систем / ред. В. Н. Садовского, Э. Г. Юдина. Москва : Прогресс, 1969. С. 252–282.
11. Юдин Э. Г. Системный подход и принцип деятельности. Методологические проблемы современной науки : монография. Москва : Наука, 1978. 392 с.
12. Gow J. I. A Practical Basis for Public Service Ethics. URL: <https://www.cpsa-acsp.ca/papers-2005/Gow.pdf> (дата звернення 18.03.2019).

References

1. Adamenko, O.A. (2010). Metodologija personificirovannogo issledovanija [Personalized research methodology]. *Nauka i osvita, issue 7, 12–14* [in Russian].
2. Bertalanfi, L. fon. (1969). Obshhaja teorija sistem – kriticheskij obzor [General Systems Theory – A Critical Review]. V.N. Sadovskogo, Je.G. Judina (Eds.). Moscow: Progress [in Russian].
3. Blauberg, I.V., Judin, Je.G. (1973). Stanovlenie i sushhnost sistemnogo podhoda [Formation and essence of a systematic approach]: monografija. Moscow: Nauka [in Russian].
4. Buiadzhy, D., Semita, T.K. (2008). Vrazlyvi hrupy v konteksti epidemii VIL/SNIDu. Vykyk ta podolannia: VIL/SNID ta prava liudyny v Ukraini [Vulnerable groups in the context of the HIV/AIDS epidemic. Challenge and Overcoming: HIV/AIDS and Human Rights in Ukraine]: monohrafiia. Kyiv: PROON v Ukraini [in Ukrainian].
5. Myroniuk, I.S., Bilak-Lukianchuk, V.Y., Hudiuk, N.A. (2017) Okremi osoblyvosti rozvytku epidemii VIL-infektsii/SNIDu v Zakarpatskii oblasti Ukrainy [Some features of the HIV / AIDS epidemic in the Transcarpathian region of Ukraine]. *Zdorovia natsii, issue 3 (44), 172–179* [in Ukrainian].
6. Nikovskaja, L.I. (2019). Publichnaja politika v sovremennoj Rossii: mezhdru korporativno-bjurokraticheskim i grazhdansko-modernizatorskim vyborom [Public policy in modern Russia: between corporate-bureaucratic and civil-modernizing choice]: monografija. URL: https://www.civisbook.ru/files/File/Nikovskaya_publ.pdf [in Russian].
7. Podzolkov, Yu.A. (2015). Publichna polityka v Ukraini: novi pryntsyipy vzaiemodii vlady ta hromadianskoho susilstva: *Candidate's thesis*. Odesa [in Ukrainian].
8. Teleshun, S.O., Sytryk, S.V., Reiterovych, I.V. (2015). Sutnist publichnoi polityky: kontekst polityky ta publichnoho upravlinnia [The essence of public policy: the context of politics and public administration]. *Visnik NADU, issue 4, 23–30* [in Ukrainian].
9. Formuvannia tolerantnoho stavlennia do VIL-pozytyvnykh ditei u systemi shkilnoi ta doshkilnoi osvity: posibnyk dlia provedennia treninhu [Formation of tolerant attitude towards HIV-positive children in the system of school and preschool education] / A.M. Boiko, O.V. Dudina, H.O. Prytysk, O.S. Bryzhovata, O.V. Yeresko, O.A. Vynohradova. Kyiv [in Ukrainian].
10. Holl, A.D., Fejdzhin, R.I. (1969). Opredelenie ponjatija systemy. Issledovanija po obshhej teorii sistem [Definition of the system. Research on the general theory of systems]. V.N. Sadovskogo, Je.G. Judina. (Eds.). Moscow: Progress [in Russian].
11. Judin, Je.G. (1978). Sistemnyj podhod i princip dejatel'nosti. Metodologicheskie problemy sovremennoj nauki [System approach and principle of activity. Methodological problems of modern science]: monografija. Moscow: Nauka [in Russian].
12. Gow, J.I. A Practical Basis for Public Service Ethics. URL: <https://www.cpsa-acsp.ca/papers-2005/Gow.pdf>.

Datsyuk V. V., Postgraduate Student of Social and Humanitarian Policy Department, NAPA, Kyiv
ORCID 0000-0003-0197-1530

SYSTEM APPROACH AS METHODOLOGICAL BASIS OF A PUBLIC POLICY STUDY IN THE FIELD OF COUNTERACTION TO STIGMA AND DISCRIMINATION OF PATIENTS WITH HIV/AIDS

The article considers the role of the system approach as a methodological basis for the study of mechanisms of functioning of public policy in the field of counteraction to stigma and discrimination of patients with HIV/AIDS. It is shown that the use of systematic approach in conducting study allows us to consider public policy in the field of counteraction to stigmatization and discrimination of HIV-infected persons as a holistic system object with certain properties consisting of many elements. In this case, the components of this system are public policy instruments, stigma and discrimination, HIV-infected people, means of counteraction to stigmatization and discrimination. There are established relationships and subordination of these components. It is proved that the use of systematic approach is a prerequisite and a key link in conducting study to find out mechanisms for the functioning of public policy in the field of counteraction to stigma and discrimination of patients with HIV/AIDS.

Key words: public policy, methodology, systematic approach, stigma and discrimination, HIV.

Надійшла до редколегії 02.04.2019 р.